

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 18 februari 1916 kl. 4 e. m.

Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande nr 1 i anledning av dels herrar Euréns och Åkerlindhs motion, nr 125, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående rätt för vissa kommunala förtroendemän att i tjänsteärenden begagna tjänstefrimärken och tjänstebrevkort, och dels herrar Olaussons m. fl. motion, nr 122, om skrivelse till Kungl. Maj:t om rätt för hushållningssällskap att använda tjänstefrimärken och tjänstebrevkort.

Närvarande: herrar von Sneidern, Winberg, Kahlström, Holm, Widlund, Johansson i Brånalt,* Kloo,* Modig,* Skareen och Ohlsson i Säljeröd.*

* Ej närvarande vid justeringen.

Uti en av herrar Eurén och Åkerlindh inom riksdagens andra kammare väckt motion, nr 125, som överlämnats till utskottet för förberedande behandling, hava motionärerna hemställt, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla, att Kungl. Maj:t måtte medgiva ordförande och kassaförvaltare i kommunalnämnd och fattigvårdsstyrelse samt ordförande i kommunalstämma och hälsovårdsnämnd på landet och motsvarande myndigheter i stad rätt att för försändelser med post i tjänsteärenden begagna tjänstefrimärken och tjänstebrevkort.

I en likaledes inom andra kammaren av herr Olausson med flera väckt motion, nr 122, yrkas, att riksdagen måtte för sin del besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att hushållningssällskapen måtte beviljas rätt att använda tjänstefrimärken och tjänstebrevkort på sätt, villkor och i den omfattning, som för andra därtill berättigade verk och inrättningar är stadgat.

Utskottet har behandlat dessa båda motioner i ett sammanhang.

Till stöd för sin hemställan hava herrar Eurén och Åkerlindh anfört huvudsakligen följande:

Motion nr 125.

»Att statsmakterna allt mera taga våra kommunala myndigheter i anspråk för sin räkning genom en mängd dem avfordrade utredningar, avgivande av statistiska uppgifter av allehanda slag, yrkesinspektion med insändande av rapporter m. m. m., är en så väl känd sak, att vi icke behöva särskilt utförligare orda därom.

Till allt detta har nu också lagts det omfattande, tid och utgifter krävande pensionsbesväret med avskrifter av förteckningar, uppbörd av grundavgifter och medlens insändande i flera omgångar till riksbanken, jämte mycket mera som hör till detta besvär.

Allt detta gör, att det kommunala arbetet blir allt mera dyrt och betungande för i synnerhet dess ordförande och kassaförvaltare, varför också kommunerna på grund därav måste höja sina anslag till tjänstens utförande.

Under sådana förhållanden måste det anses vara rätt och billigt, att staten på något sätt deltar i de ökade kostnaderna. Men detta synes man icke alls tänka på, då det gäller de kommunala myndigheterna, utan man lägger tunga och odrägliga bördor uppå utan att med ett finger vilja röra vid dem.

Såsom en gärd av billighet och rättvisa borde det helt visst av alla erkännas vara, att staten medgäve de kommunala myndigheternas ordförande och kassaförvaltare rätt till användande av tjänstefrimärken i och för deras till tjänsten hörande brevväxling, likasom sådan förut är medgiven pastor, fjärdingsman och ordförande i pensionsnämnd m. fl. likställda.

Detta bidrag bör icke anses för stort och icke heller något så betungande för staten, men skulle dock åstadkomma en välbehöflig lättnad i de utgifter, som dessa kommunala uppdrag medföra.»

Herr Olausson m. fl. har anfört följande:

Motion nr 122.

»Alla institutioner med allmänna uppgifter och i någon mån av officiell karaktär hava så småningom den ena efter den andra erhållit rätt att begagna tjänstefrimärken å sina postförsändelser. Hushållningssällskapen hava dock ännu ej erhållit denna förmån.

Sedan numera dessa institutioners inkomster begränsats till direkta anslag av staten och de dessutom ålagts, att för det allmännas räkning utföra en hel mängd arbeten, som kräva stora utgifter för postporto, så torde rätten till tjänstefrimärken och tjänstebrevkort för hushållningssällskapen vara fullt befogad.

Egnahemslånerörelsen, vilken av staten pålagts hushållningssällskapen, medför rätt så betydande portoutgifter. Insamlandet av primäruppgifterna för jordbruksstatistiken, vilket skall ske på av myndigheterna föreskrivet sätt, drager också stora portoutgifter. De för jordbruket och dess bönäringars upphjälpande anordnade premieringar på olika områden, vilka torde få betraktas huvudsakligen som en statsangelägenhet, kräva ävenledes stora utgifter för postporto.

Erkännas måste, att en övervägande del av det arbete, som hushållningssällskapen hava att utföra, förorsakas, ledes och bestämmes genom påbud från regering och riksdag. Det måste därför vara både befogat och välbetänkt, att hushållningssällskapen såväl som andra statsinstitutioner medges tjänstbrevsrätt.

Tjänstbrevsrättens nuvarande omfattning regleras genom kungl. förordningen den 15 juni 1900 angående ändrade bestämmelser rörande utgörandet av postavgifter för försändelser i tjänsteärenden.

Utskottet.

I denna förordning finnes upptaget förteckning å de myndigheter, ämbets- och tjänstemän samt allmänna inrättningar, vilka berättigats att för postförsändelser i tjänsteärenden begagna tjänstefrimärken och tjänstbrevkort. Angivet är vilka myndigheter — i regel affärsdrivande verk och institutioner med egna inkomster — som skola direkt till generalpoststyrelsen inbetala ersättning för sina tjänsteförsändelser och de myndigheter, för vilka statskontoret till generalpoststyrelsen från ett å sjätte huvudtiteln upptaget förslagsanslag utbetalar denna ersättning.

Genom tid efter annan meddelade beslut har Kungl. Maj:t sedermera meddelat tjänstbrevsrätt åt nyinrättade statsinstitutioner ävensom inrättningar och institutioner, tillfälliga eller förblivande, vilka huvudsakligen fullfölja ett statligt intresse. Dels härigenom, dels genom den naturliga ökningen av göromålen hos de tjänstbrevsberättigade myndigheterna och institutionerna har antalet av tjänsteförsändelser och kostnaden för desamma under årens lopp högst betydligt ökats.

Genom 1907 års poststadga tillkom därtill en ny form för tjänsteförsändelser, nämligen försändelser, vilka postbefordras ofrankerade och således utan åsättande av tjänstefrimärken, men för vilka postbefordringsavgiften utan särskild lösenavgift för ofrankerad försändelse debiteras den emottagande tjänstbrevsberättigade myndigheten eller institutionen. Dyliga försändelser utgöras dels av försändelser till vissa statsinstitutioner, exempelvis till kungl. biblioteket från boktryckare, då innehållet utgöres av stadgade exemplar tryckalster, dels försändelser från vissa underordnade tjänstemän och andra i tjänsten till vissa deras överordnade såsom från

fjärdingsman till kronofogde, länsman eller annan person med tjänstbrevsrätt samt från vaccinator till provinsialläkare eller vaccindepå, dels ock försändelser med vissa uppgifter från värnpliktig till rullföringsområdesbefälhavare m. fl. myndigheter. Genom beslut av Kungl. Maj:t år 1913 har avsändande av ofrankerade brev eller brevkort medgivits till socialstyrelsen eller något dess tjänstbrevsberättigade organ i orterna eller till offentlig arbetsförmedlingsanstalt, där innehållet utgör svar på utsänt frågoformulär rörande förhållandena inom socialstyrelsens verksamhetsområde. Detta medgivande har även kommit de kommunala förtroendemännen till godo vid besvarande av dem från socialstyrelsen tillsända frågoformulär.

Omfattningen av den starka och snabba kostnadsstegring, som statsverket fått vidkännas för tjänstbrevsrätten, ävensom fördelningen av dessa kostnader, framgår av bifogade från generalpoststyrelsen emottagna tablåer (bil. A och B).

Den starka stegringen å från kungl. statskontoret till generalpoststyrelsen utgående ersättning för tjänstbrev har även nödvändiggjort upprepade höjningar av det ovannämnda förslagsanslaget å sjätte huvudtiteln, från vilket denna ersättning utgår, utan att dessa höjningar likväl kunnat förhindra, att anslaget oupphörligen överskridits. Vid 1914 års senare riksdag höjdes anslaget från 800,000 kronor till 1,000,000 kronor och i årets statsverksproposition föreslås en ytterligare höjning för år 1917 till 1,250,000 kronor. Sistnämnda höjning förefaller synnerligen väl motiverad i betraktande därav, att, såsom av bifogade tablån bil. B. framgår, statskontoret för år 1915 av postverket debiterats en ersättning på icke mindre än 1,443,660 kronor 20 öre.

Den fråga, som avhandlas uti herrar Euréns och Åkerlindhs motion, eller frågan om utsträckande av rätten att begagna tjänstefrimärken och tjänstbrevkort till vissa kommunala tjänstemän, har vid flera tillfällen varit föremål för framställningar inom riksdagen.

Sålunda väckte herr Persson i Stallerhult år 1884 motion om tjänstbrevsrättens utsträckande till kommunalstämmas och kommunalnämnds ordförande i och för deras tjänst.

I en av herr Jönsson i Gullåkra år 1890 väckt motion avsågs åter tjänstbrevsrätt för kommuners, både lands- och stadskommuners, samtliga funktionärer och förtroendemän för den skriftväxling, de i kommunernas ärenden föra med statens myndigheter, dess verk etc.

Vidare hemställdes i en av herr A. P. Gustafsson år 1895 väckt motion om anhållan hos Kungl. Maj:t om tjänstbrevsrätt för samtliga

kommunala institutioner i såväl stad som på landet. Sistnämnda motion innebar således ingen som helst inskränkning i fråga om tjänstebrevsrättens medgivande för kommunalt ändamål.

Slutligen väckte herr Bengtsson i Kullen i andra kammaren vid 1915 års riksdag en motion, i vilken han hemställde om tjänstebrevsrättens utsträckande till kommunalstämmas och kommunalnämnds samt municipalstämmas och municipalnämnds ordförande ävensom fattigvårdsstyrelses och hälsovårdsnämnds ordförande vid skriftväxling i tjänsteärenden med statens verk och myndigheter.

Herr Bengtssons motion remitterades till kammarens tredje tillfälliga utskott, som i motiveringen till sitt av kammaren bifallna avstyrkande utlåtande bland annat yttrade följande:

»Av anförda siffror framgår, att statsverkets utgifter för tjänstebrev äro avsevärda och stadda i starkt stigande. Denna stegring har ägt rum, ehuru Kungl. Maj:t uppenbarligen vid medgivande av nya rättigheter sökt verka återhållande på en framträdande stegrad böjelse att försöka förvärva sig ifrågavarande rättighet. Man har tydligen sökt upprätthålla den principen, att den sökande institutionen skall uppfylla ett statligt eller allmänt ändamål till skillnad från kommunala eller privata. Skillnaden mellan statliga och kommunala ändamål är naturligen synnerligen vansklig att fastställa, och man har icke heller försökt sig på någon annan uppdelning än den, som grundar sig på, huruvida de olika ändamålen faktiskt för närvarande tillgodoses genom statens eller kommunens försorg.

Belysande för Kungl. Maj:ts obenägenhet att utsträcka tjänstebrevsrätt till kommunala institutioner är ett av Kungl. Maj:t år 1914 fattat beslut. Enär pastor är självskriven ordförande i kyrkorådet, äger han i avseende å den honom i denna egenskap åliggande skriftväxling i skolväsendets angelägenheter begagna sig av den honom såsom pastor tillkommande tjänstebrevsrätten. Pastors tjänstebrevsrätt har således kommit att tillgodose ett kommunalt ändamål. Då pastor däremot icke är självskriven ordförande i de i vissa städer förekommande folkskolestyrelserna, ha dessa i detta avseende kommit i en ogynnsam ställning. En på grund härav gjord underdånig framställning om tjänstebrevsrätt för folkskolestyrelse blev likväl, sedan såväl statskontoret som generalpoststyrelsen avstyrkt densamma, av Kungl. Maj:t nyssnämnda år avslagen. Anmärkas må emellertid, att pastors självskrivnenhet som skolrådsordförande för närvarande är föremål för Kungl. Maj:ts uppmärksamhet på grund av riksdagens skrivelse i detta ämne och att ett upphörande av denna självskrivnenhet skulle medföra en förlust av tjänstebrevsrätten för skolrådsordförandena.

Den nu föreliggande motionen åter inskränker sig, som förut nämnts, till tjänstebrevsrätt vid skrivelser till statens verk och myndigheter, och motionären motiverar sin framställning särskilt därmed, att »antalet postförsändelser till statens verk, innehållande infordrade statistiska och andra uppgifter o. d., har ständigt och hastigt ökats, så att kommunernas utgifter till postporto för sådant ändamål blivit rätt avsevärda.

För att skaffa sig en uppfattning om omfattningen av denna korrespondens har utskottet inhämtat upplysningar från en del ämbetsverk rörande deras skriftväxling med de kommunala förtroendemännen. Statistiska centralbyrån meddelar, att den en gång om året införskaffar en statistisk redogörelse från fattigvårdsstyrelsens ordförande och likaledes en gång om året från kommunalstämmans ordförande. Dessa uppgifter införskaffas genom Konungens befallningshavandes och länsmännens försorg. Eventuella nödiga rättelser införskaffas genom direkt korrespondens. För dylikt ändamål emottagna brev uppgå till cirka 1,000 om året från rikets samtliga kommuner.

Socialstyrelsen inhämtar en årlig uppgift rörande lantarbetarnas löneförhållanden från kommunalstämmans ordförande samt oregelbundet uppgifter för pågående levnadskostnadsundersökningar.

Medicinalstyrelsen har en obetydlig direkt korrespondens med hälsovårdsnämndernas ordförande. Dessa åligger därjämte att insända årsberättelse till förste provinsialläkaren.

Ytterligare förekommer korrespondens för mera statligt ändamål genom eller från Konungens befallningshavande, men den totala kostnaden för porton för nu omhandlade kategori av försändelser torde för varje kommun icke uppgå till några nämnvärda belopp. Därvid är vidare att märka, dels att, om korrespondensen sker genom länsmanen, porto kan undvikas genom att överlämna försändelsen till fjärdingsman, dels att, som förut nämnts, försändelser till socialstyrelsen icke behöva frankeras och till sist att, som förut antytts, utsikter finnas, att denna rätt att avsända ofranke-
rade försändelser kommer att utsträckas.

Utskottet anser därför, att omfattningen av nu omhandlade slag av försändelser icke rimligtvis kan motivera tjänstebrevsrättens utsträckning på sätt som motionären föreslår, då ju den ekonomiska fördel kommunen skulle vinna säkerligen är så obetydlig, att den icke kan anses motväga den omgång och de nackdelar, som tjänstebrevsrättens utsträckning till ett ytterligare stort antal funktionärer onekligen kan medföra.

Ett bifall till motionen skulle emellertid medföra tjänstebrevsrättens utsträckning även till brevväxling med verk och myndigheter i rent kom-

munala angelägenheter. Denna rättighet, i den utsträckning som föreslås, torde likväl i ekonomiskt avseende för den enskilda kommunen knappast kunna betyda så särdeles mycket. Härigenom skulle dock den hittills upprätthållna principen, att tjänstebrevsrätt icke meddelas för kommunala ändamål brytas, och skulle denna avvikelse onekligen medföra konsekvenser, vilka böra beaktas, innan någon avvikelse sker. Motionären inbjuder själv till ett med säkerhet snart framkommande ytterligare krav, då hans motion icke omfattar tjänstebrevsrätt för de kommunala institutioner i städerna, vilka motsvara dem på landet, för vilka han hemställer om denna rättighet. Och sannolikt är väl, att när isen väl är bruten, krav snart nog komma att framställas, som ju redan i föregående motioner skett, på tjänstebrevsrätt för alla försändelser i kommunala tjänsteärenden.»

* * *

Herrar Euréns och Åkerlindhs motion avser en sådan utsträckning av rätten till användande av tjänstefrimärken och tjänstebrevkort, som i sist återgivna motivering antagits skola bliva följden av ett bifall till de utav herr Bengtsson i Kullen uti ovan omförmälda motion år 1915 framförda önskemål. Ett eventuellt genomförande av bestämmelser uti den av motionärerna vid innevarande års riksdag åsyftade riktning torde i själva verket komma att innebära, att åtminstone flertalet av den kommunala självstyrelsens organ, på landet och i städerna, i fråga om tjänstebrevsrätten komme att bliva likställda med de statens organ, vilka tillagts dylik rätt.

Emellertid anser sig utskottet till en början böra framhålla, att man av den utav herrar Eurén och Åkerlindh använda motivering snarare bort kunna vänta ett yrkande av ungefär samma beskaffenhet, som det, varuti ovannämnda vid 1915 års riksdag väckta motion utmynnade, än en hemställan av sådan räckvidd som förevarande motion. De av motionärerna här åsyftade fall avse allenast skriftväxlingar emellan kommunala myndigheter och statsmyndigheter i och för statliga intressen.

I likhet med tredje tillfälliga utskottet vid 1915 års riksdag anser utskottet med hänsyn till den ringa omfattning, vari dylik skriftväxling i själva verket äger rum med de särskilda kommunerna, den ekonomiska fördel, som skulle komma dessa kommuner till godo genom tjänstebrevsrättens utsträckning enligt de i 1915 års motion angivna grunder, icke vara tillräcklig för att motväga de nackdelar, som en sådan tjänstebrevsrättens utsträckning otvivelaktigt komme att medföra.

Utskottet, som dock icke alldeles kunnat lämna obeaktad den uppfattningen, att, i den mån statens myndigheter i allt större utsträckning genom infordrande av uppgifter för statliga ändamål och särskilt för den allt mera omfattande statistiken åstadkomma en ökad skriftväxling med de kommunala institutionerna, skäl kunna anföras för att kostnaden för sådan skriftväxling ej bör drabba kommunerna, hyser emellertid liksom 1915 års utskott den åsikten, att för reglerandet av dessa förhållanden, i åtskilliga fall, där så ej skett, borde kunna bringas i tillämpning den genom 1907 års poststadga införda nya formen för tjänsteförsändelser.

Om utskottet ansett sig icke kunna förorda bifall till herrar Euréns och Åkerlindhs framställning i ovanberörda avseenden, kan utskottet desto mindre tillstyrka den av dem väckta motionen, såvitt densamma innebär ett än fullständigare brytande med den princip, enligt vilken tjänstebrevsrätten ansetts böra vara vissa statens organ förbehållen.

Vid bedömandet av frågan om riktigheten av denna princip torde böra framhållas, att enligt herrar Euréns och Åkerlindhs förslag de kommunala organen skulle erhålla rätt att använda tjänstefrimärken och tjänstebrevkort icke blott vid skriftväxling med statens myndigheter i ärenden av såväl statlig som kommunal natur utan jämväl i tjänsteärenden i allmänhet, d. v. s. i alla de angelägenheter, vari vederbörande kommunala myndigheter hade att fullfölja något syfte, fallande inom ramen av samma myndighets befogenhet enligt kommunallagarna.

Uti nu angivna förhållanden har utskottet trots sig finna ett avgörande skäl emot brytande av ovannämnda princip. Under det att nämligen de särskilda statsmyndigheternas uppgifter i allmänhet äro till antal och beskaffenhet genom lag noggrant fastslagna, äro de kommunala organens verksamhetsområden till sina gränser vida mindre bestämda. Särskilt beträffande städerna torde vara lätt att påvisa, hurusom dessa gränser under inflytande av den allmänna utvecklingen äro underkastade en ständigt pågående utvidgning, och kan i detta sammanhang lämpligen erinras om det kända förhållandet, att en rationell stadsförvaltning numera i allt större omfång nödgas tillämpa enskilda arbets- och affärsmetoder, något som säkerligen i ej oväsentlig grad måste påverka portokostnaderna.

Även om utskottet icke haft möjlighet att kunna närmare beräkna den minskning i statsinkomster, som skulle bliva en följd utav realiserandet av herrar Euréns och Åkerlindhs önskemål, tror sig utskottet kunna fastslå, att, ehuru de utgifter, som åvila de enskilda kommunerna för sådana utgifter, varom nu är fråga, icke uppgå till några avsevärda belopp, det sammanlagda beloppet av samma utgifter för landets samtliga lands- och

stadskommuner icke torde utgöra en så obetydlig summa, att densamma kan lämnas ur räkningen i budgetsavseende.

Med hänsyn till nu anförda förhållanden och den hastiga ökning, som statsutgifterna för ifrågavarande ändamål undergått, finner utskottet anledning föreligga till noggrant överbäggande av varje krav å utvidgning av tjänstebrevsrätten.

Då den åsikten kommit till uttryck, att motionen i viss mån kunde anses såsom ett led i den ifrågasatta utjämnningen av de kommunala skattebördorna, vill utskottet häremot hava uttalat, att, enligt utskottets förmenande, den uti herrar Euréns och Åkerlindhs motion avhandlade fråga med hänsyn till de av densamma berörda ekonomiska värden torde vara för obetydlig för att i och för sig kunna inverka å spörsmålet om skatteutjämnningen, men att, om sådan inverkan skulle kunna tänkas och på grund härav frågan anses böra upptagas till prövning, sådan prövning uppenbarligen bör ske i samband med övriga förhållanden rörande nämnda spörsmål.

* * *

Vidkommande herr Olaussons m. fl. motion kan utskottet ej medgiva riktigheten av motionärernas påstående, att alla institutioner med allmänna uppgifter och i någon mån av officiell natur så småningom skulle hava erhållit rätt att begagna tjänstefrimärken. Tvärtom har en av utskottet företagen granskning av de fall, vari utsträckning av tjänstebrevsrätten under senare tider ägt rum, givit vid handen, att Kungl. Maj:t sökt begränsa tjänstebrevsrätten till myndigheter och institutioner, som antingen äro statsorgan eller åtminstone i huvudsak fullfölja ett statsintresse.

Då utskottet i varje fall icke anser en utvidgning av hittills tillämpade grunder för tjänstebrevsrätten önskvärd, men befarar att ett bifall till herr Olaussons m. fl. motion skulle kunna medföra en dylik utvidgning, anser sig utskottet främst av nämnda skäl böra yrka avslag å motionen.

Jämväl beträffande herr Olaussons m. fl. motion vill utskottet dock hänvisa till den starka och snabba stegringen av statsverkets kostnader för tjänstebrevsrätten, som här ovan med anledning av herrar Euréns och Åkerlindhs motion åberopats. Även med hänsyn härtill anser sig utskottet förhindrat att tillstyrka en åtgärd, som påtagligen skulle komma att medföra en ytterligare stegring av omförmälda kostnader.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa:

1) att herrar Euréns och Åkerlindhs förevarande motion, nr 125, icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda; samt

2) att herr Olaussons m. fl. förevarande motion, nr 122, icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 18 februari 1916.

På utskottets vägnar:

AXEL VON SNEIDERN.

Reservation

av herr *Holm*, som anført följande:

Ostridigt torde vara, att en del av den korrespondens, som åvilar de kommunala myndigheterna, avser rena statsintressen. Beträffande en annan del av denna korrespondens kan visserligen tvekan råda, huruvida den samma tjänar huvudsakligen kommunala eller statliga syften, men torde sistnämnda förhållande äga rum vidkommande största delen av kommunernas rätt vidlyftiga korrespondens med vederbörande länsstyrelser samt angående frågor rörande folkpensioneringen. Då härtill kommer, att redan nu tjänstebrevsrätt tilldelats pensionsnämndernas och taxeringsnämndernas ordförande, samt härigenom gränserna för tjänstebrevsrätten vidgats utöver området för de rent statliga intressena, anser jag, att utskottet med anledning av herrar Euréns och Åkerlindhs förevarande motion bort hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte taga under övervägande, om och i vilken utsträckning de kommunala myndigheternas berättigade krav å tjänstebrevs- eller fribrevsrätt må kunna tillgodoses.

Bil. A.

Uppgift

å i postanstalternas postmedelsräkningar upptagna postavgifter för tjänsteförsändelser under åren 1904—1915.

År 1904	Kr.	779,244: 84	.
» 1905	»	792,347: 43	
» 1906	»	820,447: 47	
» 1907	»	860,090: 98	
» 1908	»	893,631: 63	
» 1909	»	727,831: 61*	
» 1910	»	1,016,244: 43	
» 1911	»	1,096,713: 73	
» 1912	»	1,176,564: 13	
» 1913	»	1,214,848: 22	
» 1914	»	1,406,421: 53	
» 1915	»	1,700,949: 76	

* Minskningen i jämförelse med föregående år är beroende på den omläggning av postverkets redovisningsväsende, som ägde rum från och med den 1 oktober 1909.

Stockholm, i kungl. generalpoststyrelsens II byrå, den 7 februari 1916.

Hjalmar Ahlin.

Sammandrag

Bil. B.

av vid postkontoren i riket under åren 1914 och 1915 för tjänsteförsändelser åtgångna frankotecken samt debiterad lösen m. m., vilka i enlighet med Kungl. Maj:ts nådiga förordning den 15 juni 1900 skola ersättas av nedannämnda verk och myndigheter.

	1914.		1915.		Ökning.		Minskning.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
Telegrafverket	87,530	40	99,130	67	11,600	27	—	—
Tullverket	21,209	99	27,121	06	5,911	07	—	—
Lotsverket	7,270	85	10,820	72	3,549	87	—	—
Kustsignalväsendet.....	—	—	1,631	38	1,631	38	—	—
Sveriges riksbank	69,172	05	68,906	62	—	—	266	33
Järnvägsstyrelsen	22,326	15	25,757	53	3,431	38	—	—
» » byggnadsbyrån	481	05	531	29	50	24	—	—
Bankinspektionen	110	78	112	77	1	99	—	—
Veterinärinrättn. i Skara	15	50	25	80	10	30	—	—
K. mynt- och justeringsverket	13,201	09	6,550	68	—	—	6,650	41
Patent- och registreringsverket	1,279	65	1,463	36	183	71	—	—
Riksgäldskontoret	1,281	28	753	91	—	—	527	37
Trollhätte kanal- o. vattenverk	2,181	32	2,294	72	113	40	—	—
» kraftverk	2,838	69	2,425	48	—	—	413	21
» kanals ombyggnad	1,311	33	1,477	41	166	08	—	—
Ströms kanal.....	10	—	—	—	—	—	10	—
K. vattenfallsstyrelsen	1,224	06	1,254	76	30	70	—	—
» byggnadsbyrån	1,095	83	779	02	—	—	316	81
» elektrotekn. byrån	290	37	946	60	656	23	—	—
» ombud	—	—	—	—	—	—	—	—
» linjebyggnads-kontor	578	85	2,445	25	1,866	40	—	—
Södertälje kanalverk.....	45	10	44	20	—	—	—	90
Porjus kraftverksbyggnad	744	13	601	50	—	—	142	63
Älvkarleby kraftverk	87	72	750	13	662	41	—	—
» kraftverksbyggnad	596	62	456	24	—	—	140	38
» linjebyggnad	601	63	20	—	—	—	581	63
K. försäkringsinspektionen	792	70	572	49	—	—	220	21
Granskningsm. av biografbilder	5	90	—	—	5	90	—	—
Kanalinspektoren vid Vaddö ...	13	35	9	50	—	—	3	85
Red. av Sveriges Land och Folk	138	22	406	47	268	25	—	—
	—	—	184	—	273,674	18	—	—
K. Statskontoret	1,169,986	02	1,443,476	20				
	1,406,421	53	1,700,949	76				

Kungl. Generalpoststyrelsen den 10 februari 1916. Andra byrån.

Hjalmar Ahlin.